

stave so bile na to zaukazane, — al se pa tudi v vsem natanjko spolnujejo? Silno potreba bi bilo, da bi se v vsem z vso ojstrostjo ravnalo, ker pri nas se skor vsake kvatre steklina primeri, — al ni dosti, da bi se le v Postojnski okrajni tako ravnalo. treba je tako tudi v sosedni Sežanski in posebno v Novigrški okrajni, ker tudi tam se večkrat sliši od steklih psov in ravno ti poslednji pes se je pritepel iz tistega kraja. Sploh bi bilo želeti, da bi se nepotrebni psi od kraja vsi pokončali, med katerimi so nekatere take gerde, stare, ker-možljave, garjeve merhe, da bi se z avolj velike nevarnosti po nobeni viži ne smele terpeti. To terja skerb za občno varnost ljudi in druge živine, koja steklina edino le od psa naleze. Vse torbe ne pomagajo nič, dokler se: 1) vse stare, garjeve, zapušene merhe ne pokončajo; 2) psi, ki radi popadajo, stanovitno priklenjeni ne deržé; 3) za vsacega psa letna pesnina ne vpelje, koja se v soseskino kaso plačuje, 4) gospodarji psov, čese pregrešijo zoper postavo in da se po njih psu kakošna nesreča primeri, brez vse milosti ojstro ne kaznujejo. Steklina se ne začne v enem hipu; gospodar že vé, da je njegov pes bolán, in če tacega ne da berž živinozdravnišnici, ali kjer te ni, konjederu, da se skaže kakošna je bolezn, naj se kaznuje ojstro, da bo pomnul. Le dvakrat tako ojstro ravnati, da ljudje zvedó, in tretjikrat bo že vse drugač. Vsi psi niso enega človeškega življenja vredni!

Scer je pa pri ti reči le to posebno žalostno, da vkljub vsega podučnja se nekim nikakor dopovedati ne da, da z namnja stekline so tako različne, da skor dva stekla psa sinista v bolezn enaka, in ker je steklina nar strašnejši vsih bolezin, da tukaj skerb za občno varnost terja: naj se raji devet psov po nedolžno ubije, kakor da bi se le enemu steklemu prizaneslo. Da je v tacih okoljshinah za zdravnika vselej nar huji, je jasno kot beli dan: — če nasvetje ojstre postave, se berž hrup zažene rekoč: „pri temu je vsak pes stekel“; — če pa bi se le enkrat primerilo, da bi se kakošna nesreča po njegovi nečimernosti zgodila, ga bo vés svet križal in osel bo tu in osel tam. Al ni res taka? Zato je dolžnost zdravnikova vselej po postavi ravnati in vsako stekline le sumljivo živino tako imeti, kakor da bila gotovo stekla. Če se njegov razsodek ne porajta, si on roke umije, — storil je svojo dolžnost.

Novičar iz mnogih krajev.

Bere se, da pred ko ne bojo c. k. deželne poglavarstva ž njim podločnimi vradnijami že o vsih svetih po novi prearedbi v djanje stopile. Po sklepu presvitlega cesarja je že tudi za več dežel število in plača vradnikov pri c. k. nadsodnijah poterjena. — General-prokurator za Krajsko in Koroško in ministerialni svetovavec gosp. dr. Ulepič je tudi za predsednika cesarske komisije na Horvaškem in Slavonskem izvoljen, ktere opravilo je oprostenje nek danjih podložnih zemljiš. — Tistih 1000 cekinov, ktere je imel gosp. minister bogočastja in šolstva grof Thun za opravilstvo kot cesarski komisar pri volitvi Olomuškega nadškofa dobiti, je miloserčno podaril bolj ubogemu duhovstvu in samostanom tiste škofije. — V našem cesarstvu je 10 vikših šol (vseučelišč), namreč na Dunaju, Pragi, Gradcu, Lvovu, Krakovi, Pavii, Padovi, Peštu, Olomucu in Insbruku; učenikov na teh šolah je letos 583,

učencov pa 9546, med katerimi jih je 3297 laškega, 2995 slovanskega, 2100 nemškega, 585 madžarskega, 65 romanskega rodú; 489 je judov, le 15 pa iz ptujih dežel. — Gosp. dr. Konstantin Wurzbach je od presv. cesarja za poklonjeno knjigo pod nadpisom: „Die Kirchen der Stadt Krakau (cerkve mesta Krakove) krasen demantin perstan prejel. — Angleži (Englendarji) hočejo na Koroškem in Krajskem več velicij gojz-dov nakupiti za barkini les. — Okoli Praga tožijo zoper dragino delavcov; ker se tam kosci ne najemajo na dan, ampak po meri sveta, si en sam priden kosce zamore 3 fl. zaslužiti; dnina ene delavke do šestih zvečer je 50 kraje. — Cena galete na Laškem vedno višji gré; funt se plačuje sedaj po 1 fl. 36 kr. — Iz Turškega še nič novega. Da bi bila turška vlada poslednjo terjanje cara rusovskega zavergla, ni še gotovo. 6. dan t. m. je sultan razglas (ferman) izdal: da vsim veram poterdi zagotovljene pravice in zato misli, da bo tudi car rusovski za svojo stran s tem zadovolin. Sultan je s tem razglasom cara Miklavža na važno skušnjo postavil. — Na Bulgarskem so začeli spet Turki zoper kristiane strašno ravnati.

Šege narodske po Slovenskem. Narekovanje v Liburnii (Istrii).

Zapisal J. V.

V. Za materom.

Nemila ja vaša sirota, mila majko moja!
Ka sam ostala, kako grančica odsekano, mila majko moja!
Lepi moj nauku! mila majko moja!
Kega ste mene učili, mila majko moja!
Ki ce ga sada mene učiti i vaditi, mila majko moja!
Nemila ja vaša sirota, mila majko moja!
Kemu ste vi mene naručili siroticu, mila majko moja!
Ka nimam sada nikdar ne jednega, mila majko moja!
Nego san kako drevo odsečeno, mila majko moja!
Lahko zvanje moje, mila i draga majčice moja!
Velo moje dobro, mila majčice moja!
Ka san jaz poli vas imela, mila majko moja!
Ali je sada teško stradanje moje, mila majko moja!
Ah, nesrečna ja vaša sirota, mila majčice moja!
Ka ču biti tuje tujice potrebna, mila majko moja!
A moju milu majčicu, ljubeznjiva majko moja!
Oče černa zemljica uživati, majčice moja!
A ja ču ju teško stradat i zabivat, majko moja!
Ah, nikdar zabljena, majčice moja!
Ah, dobra i pametna majčice moja!
Nemila ja vaša sirota, mila majko moja!
Kada se budu drage hčeri, majčice moja!
S majčicami razgovarati, majko moja!
Ah, kako ce serce moje pucati, majčice moja!
Da bi meni na leto dan, ljubeznjiva majko moja!
Vas jedan put viditi, serdačna majko moja!
Ja bim parala, majčice moja,
Da vidim sve dobro ovega sveta, mila majko moja!
Ki ce me učiti i vaditi, majčice moja!
Ah, da bi meni još vas, mila majko moja!
Bilo na tem svet' imet', serdačna majčice moja!
Ja bim parala, mila majčice moja!
Da mi niš ne falí, majko moja,
Zač ti ga ni nad milom majčicom mojom!
Nemila ja vaša sirota, mila majko moja!
Ka ču biti tuje rivaliste, majčice moja!
Tujica nemilica nemila, ah majko moja!
Ah, ki bi bil meni to rekel, majčice moja!
Da ču ja brez mile majke ostati, majčice moja!
Ah, ljubeznjiva i dobra majko moja!
Ah, velo moje dobro, mila majko moja!
Ko meni černa zemljica uživa, majčice moja!
Ah, ljubeznjiva i dobrotiva majko moja!
Ah, nikdar nezabljena, mila majko moja! itd.

 Današnji list je zadnji list perve letne polovice; kdor se še ni naročil za drugo polovico „Norica“, in jih želi dobiti, je prošén to berš storiti, da poredoma izdane liste dobira.